

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Mladi junak. Ob izbruhu vojne pohitel je na bojišče tudi tiskarski učenec Blankejevega g. Ferdinand Oschlag v Ptuju. Bil je v vrste c. k. prostovoljnih strelcev 4. bataljona. Mladi mož, ki je danes komaj 19 let star, bil je že trikrat odličen i. s. s srebrno hrabrostno medaljo I. reda, z železnim zaslužnim križcem z rdečo trakom na hrabrostne medalje ter s rdečim četinitim križcem. Zdaj je bil g. Oschlag imenovan za štabnega feldvebla. Štabnemu mu prisrčno!

Na kolodvoru v Ptuju postajajo razmere vedno neznosnejše. Celo graški socialno-demokratski „Arbeiterwille“, kateremu se gotovo ne more nemško ali nemškutarsko mišljenje upirati, se je zadnjič prav opravičeno zoper ljudovite razmere pritožil. Glavne pritožbe so bile proti nekemu gospodu uradniku, ki ni imel pohlevnosti na zgoraj, medtem ko nasproti navadnemu delavcu tudi klofute odločuje. Jako čudno obnašanje pa imajo tudi gotovi češki gospodeki, ki mislijo, da so v Pragi in da smejo vsled tega na štajerske kmetijske pljuvati. Javnost se nad počenjajem teh ljudi, katerim je vse drugo bolj dragoceno, nego njih služba, že jako razburja in zahteva železnica, da morala v tem oziru enkrat red napraviti, kajti drugače bi tudi do našemu prebivalstvu potrpežljivost počila. Delavce in uslužbence južne železnice v Ptuju prosimo, da nam naj vse pritožbe dopošljejo. Potem bomo preskrbeli, da se napravijo red na tem smetišču!

V ptujskem „Narodnem domu“ se prireja v naslednjem času zaporedoma veselice s plesom, „teatrom“, prepovedanjem panslavističnih pesni in navadnim pijančevanjem. Dobro! Nad veseljem v „Narodni dom“ prihajajočih oseb se gotovo nobena mačka ne razburja, čeprav po našem mnenju tam niti javne gostilne ni. Pač se nam pa zdi prav čudno, da zabaja v tej gostilni brez koncesije cela vrsta avstrijskih — vsaj po uniformi avstrijskih — oficirjev, ki se udeležuje petja omenjenih panslavističnih, deloma celo prepovedanih pesni. Še bolj čudno se nam pa zdi, da se gostje „Narodnega doma“ v gostilniški sobi ne nakrotajo dovolj, marveč morajo celo po ulicah v nočni ponočni uri rogovoliti in razgrajati. To bi se bode prebivalstvo pač enkrat za vselej izpomislo, kajti „jugoslovanska“ država še ni uresničena.

Okrajna šparkasa v Slov. Bistrici. Ta predstava je največjo točnostjo svoje računsko poročilo o letu 1917, kar daje pač dokaz o zmognem vodstvu in spretni upravi. V letošnjem hočem poskusiti, raztolmačiti to jako spretno sestavljeno poročilo malo natančneje. Denarni promet je znašal K 9.261.820 proti K 3.906.187 leta 1916. Stanje vlog znaša K 3.182.859, ki se razdeli na 3241 knjižic. Znatno nazadovala so posojila na zemljiško jamstvo (Grundpfand), ker so padla od K 1.079.480 na K 895.549. V krogih kmetijstva je pač razdolženje posestev naprej trajalo. Ponudbe na obremenjenje kmetijskih posestev so popolnoma izostale. Občinska posojila so visokost K 303.046 in okrajna posojila od K 367.462 dosegla. Last na vrednostnih papirjih se je vsled podpisovanja 6. in 7. vojnega posojila povišala za K 450.000 in znaša danes K 1.088.600. Koncem decembra 1917 imela je okrajna šparkasa v Slov. Bistrici pri bankah K 306.662 varno nalozeno. Rezervni sklad, ki služi v pokritje slučajnih izgub, dosegel je visokost od K 149.115. Uradna hiša stoji z K 114.700 v knjigah. Zastanki obresti so večinoma nazadovali; le pri občinskih in okrajnih posojilih so se prav neznatno povišali in dokazuje to dejstvo prevladnost knjigovodstva. Dobiček iz obresti znaša v letu poročila K 33.617 in je za K 10.166 višji nego v prejšnjem letu. Torej znaša čististi dobiček v 1917 letu K 21.464-20 in je to najvišja svota čistega dobička od ob-

stoja šparkase sem. Poročilo konča z zahvalo na vodstvo blagajne in na uradništvo, ki se je pokazalo zmognost vsem stavljenim nalogam. Poročilo izraža tudi upanje, da bode četrti vojna zima zadnjav tej grozoviti borbi.

Roparsko življenje dezertarja. Jakob Z dolšek iz Dramelj pri Celju klati se kot vojni orožnik in felvelb z nabasano puško po konjiškem okraju. Pri temu „rekvirira“, to se pravi, da krade, goljufa in ropa. Več kot 20 naznanil je že proti njemu vloženih. V Zicah je nekikmetici pod grožnjami z bajonetom kot „globo za zaklano telico“ izvalil 80 kron. Potem se je napotil v smeri proti Ponikvi ali Šmarju pri Jelsah.

Vlom. V noči na 27. p. m. so vdrli tatovi v izložbo kržnarja Rogina v Mariboru in pokradli kožuhovine v vrednosti nad 1800 kron.

Železniški tatovi zasačeni. V zadnjem času ponovile so se tatvine na železniški progi Celje-Zidanimost prav močno. Med drugim se je pri teh žepnih tatvinah svote od 100, 200, 500, 1000 in 2500 K pokradlo. Orožnikom v Sevnici se je posrečilo tatove zasačiti. Aretiralo in oddalo sodnji se je sledeče tatove: Marko Djanemin, Nikola Delič, Slavko Juričan, Kata Korčević in Aleksander Dekmačovič. Pri zadnjemu so našli 17.000 kron ukradenega denarja. Trije aretiranih tatov so pobegnili iz zapora in brzkone pohiteli čez hrvatsko mejjo. Morda jih srečamo, kadar bode „jugoslovanska“ država uresničena...

„Šnopsarji“ na bojišču nam pišejo: Mi vojaki 87. štajerskega regimenta smo za milo našo avstrijsko domovino prelivali svojo kri. Ponosni smo, da je ostala v tej hudi vojni naša zastava čista in neomadeževana. Res je, da smo v velikem delu slovenske narodnosti in tega se tudi ne sramujemo; kajti slovenski vojak bil je vedno hrabri vojak. Pred par meseci pa nas je hudo zbolelo, ko smo na lastne oči brali v „Slov. Gospodarju“, da se nas vojake 87. regimenta psuje za „šnopsarje“... Slovenski rojaki bi imeli pač prvi dolžnost, da bi nas slovenske, Avstriji zveste vojake branili; in taki listi, kakor je mariborski „Fihpos“, se nas pa upajo še psovati! Med nami je gotovo še mnogo ljudi, ki se natančno spominjajo, ki so črno na belem brali, da je „Gospodar“ vojake 87. regimenta psoval za „šnopsarje.“ Zdaj pa ta list to vse taji in se boji posledic svojega psovanja. Ali gospodje okrog „Gospodarja“ naj bodejo prepričani, da nas s svojo zapekljivostjo ne bodejo omamili. Mi smo zdaj v tej vojni vso to gospodo izpoznali. Mi vemo zdaj prav dobro, da se je nas junaške vojake poslalo na bojišče, doma pa so hoteli navadni veleizdajalci „jugoslovansko“ državo uresničiti. Mi soldati od častnega 87. regimenta pa smo šli l. 1914 kot avstrijski vojaki na boj in kot avstrijski zmagovalci, ne pa kot „jugoslovanski“ zarotniki in tudi ne kot „šnopsarji“ se bode mo vrnil. Pozdravljen nam bodi „Štajerc“, ki braniš čast 87. regimenta!

Koroške vesti.

Jugoslovanska gonja na Koroškem raste z vsakim dnevom in postaja v resnici že prava nevarnost za slovo v tej tako težko prizadeti deželi, pa tudi za razvitek poštene avstrijske misli. Ta gonja je peljana večinoma od ljudi, ki bi morali pač z vsemi svojimi sredstvi negovati krščanski in patrijotični duh. Nemški katoliški duhovniki so se že s prav ojstrimi besedami izjavili proti tej gonji, ki je naravnost strup za ljudstvo. Ali pomagalo tudi to ni. V zadnjem času pa se je pričelo koroško ljudstvo samo braniti in bati se je, da bode ljudstvo to i znanprej prav brezobzirno storilo. Kajti ljudstvo ima te gonje dovolj! Korošci ne pustijo pod nobenim pogojem svoje prekrasne domovine raztrgati. Ne pustijo se združiti s Srbi in onimi srbo-filskimi hujskači, ki škilijo preko Karavank. Koroško ljudstvo hoče ostati sam svoj gospodar na svoji rodni grudi!

Od notarijata. Gospod c. k. notar Valentin Schwarzl bil je iz Eberndorfa v Pli-

berk prestavljen. Obenem pa ima upravljati tudi še c. k. notarijat v Eberndorfu, G. notar Schwarzl imel bode svoje uradne dneve vsled tega tako-le: v nedeljah, ponedeljkih, torkih in sredah dopoldne v Eberndorfu; od tam bode napravil vsaki drugi ponedeljek uradni dan v Železni Kaplji. Vsaki četrtek, petek in soboto pa bode uradoval v Pliberku (Bleiburg) Opozarjamo prebivalstvo na to ureditev.

Požar. Dne 21. p. m. izbruhnul je pri Johani Reinisch v U. Eberndorfu ogenj, ki je vpepelil stanovalno in gospogarsko poslopje. Tudi krave, svinje, kokoši, okajeno meso, klobase, žito, zaloga krme in gospodarsko orodje postalo je rop plamen. Posestnica ima škode za najmanj 10.000 kron.

Oče vojakov. Iz Breiteggga na Koroškem poročajo: Tukajšni tesar Anson Gerlitz ma 7 sinov, ki nosijo cesarsko suknjo. Friederik in Urban sta bila že vsak trikrat odlikovana. Jožef je ob Soči padel junaške smrti, Albin in Rudolf sta se borila proti Rusom in se pogrešata, najmlajši Peter pa je šele pred kratkim odšel peč orožje.

Ustrelil se je splošno spoštovani veletrgovec Franc Pirker iz Greubinja pri Velikovcu. Nesrečnež je služil pri vojaki v Mariboru od začetka vojne sem. Odkazano delo mu ni ugajalo in ker se mu je grozilo z zaporom, si je vzel življenje. Pokopali so ga v Greubnju.

Smrt na progi. Na Moravsko pristojni vojak Štefan Stromeer prišel je v Beljaku pod vlak, ki mu je glavo zdobil. Nesrečnež, ki je šel na dopust, bil je takoj mrtev.

Otrok zgorel. 3-letna hčerka posestnika Freiding v Ruhlandu prišla je k peči. Obleka se ji je vnela in nesrečni otrok je na opeklinah kmalu nato umrl.

Železniška nezgoda. Na postaji Paternion-Feistritz prišel je vojak Abraham Georg pod vlak, ki je nesrečneža v dva kosa zrezal.

Achtung!

In der slowenischen Presse wie auch in mündlicher Agitation der südslawischen Gruppe wird das Gerücht verbreitet, daß die Massendeputation der Bürgermeister und Gemeindevorstände zu Sr. Majestät dem Kaiser nicht bewilligt und infolgedessen nicht stattfinden wird. Wir wollen unseren erhabenen Monarchen nicht in das politische Getriebe ziehen. Trotzdem aber müssen wir erklären, das jenes Gerücht vollkommen erfunden ist. Die Deputation wurde von Sr. Majestät in aller Gnade bewilligt. Den Zeitpunkt werden wir den Vertretern rechtzeitig schriftlich mitteilen.

Pozor!

V slovenskem časopisju, kakor tudi v ustmeni agitaciji jugoslovanske skupine se razširja govorca, da se velika deputacija županov in občinskih predstojnikov k Njeg. Vel. cesarju ni dovolila in da se ne bode vršila. Mi nočemo prevzvišenega vladarja v politično gibanje vleči. Vkljub temu pa moramo izjaviti, da je ta govorca popolnoma izmišljena. Deputacija je bila od Njeg. Veličanstva v vsej milosti dovoljena. Dan bode mo zastopnikom pravočasno pismeno sporočili.

Loterijske številke.

Gradec, 27. februarja 1918: 27, 22, 85, 14, 18.
Dunaj, 23. februarja 1918: 41, 15, 44, 66, 7.
Trst, 20. februarja 1918: 68, 48, 50, 13, 82.
Linc, 16. februarja 1918: 34, 42, 17, 31, 84.

Znana eksportna firma Max Böhmel, Dunaj, IV. Margaretenstrasse 27/51 uvedla je novi, jako praktični ročni žitni mlin, s katerim se zamore žito grobo ali fino na moko zmleti. Mlin je vsaki hiši toplo priporočati.